

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

від 26 березня 2019 року

м. Біла Церква

№ 228

Про надання до суду висновку щодо розв'язання спору про визнання дітей такими, що втратили право користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет Білоцерківської міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 15 березня 2019 року № 358/03-16 «Про надання до суду висновку щодо розв'язання спору про визнання дітей такими, що втратили право користування житловим приміщенням» та витяг з протоколу засідання комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради від 13 березня 2019 року, з даного питання.

Встановлено, що в провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області розглядається цивільна справа № _____ за позовом _____ до _____, яка діє в інтересах малолітніх дітей _____ року народження, та _____ року народження, про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

Згідно з ухвалою Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 30 січня 2019 року служба у справах дітей Білоцерківської міської ради в даній справі залучена як третя особа.

Згідно зі ст. 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів про визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням, обов'язковою є участь органу опіки та піклування, який подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

В ході розгляду справи встановлено, що позивачу по справі _____ на праві спільної часткової власності належить 1/4 частка двокімнатної квартири за адресою _____. Згідно з довідкою про місце проживання та склад сім'ї від 30 жовтня 2018 року за № 6608, виданою управлінням адміністративних послуг Білоцерківської міської ради, в даній квартирі, крім позивача, зареєстровані його діти та колишня дружина – відповідачі по справі. Позивач стверджує, що після розірвання шлюбу в грудні _____ року колишня дружина з обома дітьми виїхала з даної квартири і проживає з ними за іншою адресою. Позивач просить суд визнати колишню дружину та обох дітей, такими, що втратили право на користування даною квартирою.

Відповідач по справі _____ позов визнає частково. Щодо визнання її такою, що втратила право користування даною квартирою, вона погоджується, а щодо обох її дітей – заперечує, вважаючи, що будуть порушені їх житлові права.

27 лютого 2019 року та 13 березня 2019 року дане питання розглядалося комісією з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради у присутності обох батьків малолітніх. Комісія дійшла до висновку, що визнання дітей такими, що втратили право користування житловим приміщенням, не відповідає їх інтересам та призведе до звуження обсягу існуючих житлових прав дітей і порушення охоронюваних законом їх інтересів.

Статтею 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Водночас, чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дітей. Зокрема, згідно із ч. 7 ст. 7 Сімейного кодексу України дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Згідно із ч. 2 ст. 11 Закону України «Про охорону дитинства» кожна дитина має право на проживання в сім'ї разом з батьками або в сім'ї одного з них та на піклування батьків. А статтею 18 вищевказаного Закону окреслено, що діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем.

Частиною 2 ст. 141 Сімейного кодексу України передбачено, що розірвання шлюбу між батьками, проживання їх окремо від дитини не впливає на обсяг їхніх прав і не звільняє від обов'язків щодо дитини. Згідно із ч. 3 ст. 12 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей» - органи опіки та піклування здійснюють контроль за дотриманням батьками та особами, які їх замінюють, житлових прав і охоронюваних законом інтересів дітей відповідно до закону.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами дітей, відповідно до ст. 47 Конституції України, ч.7 ст.7, ст.ст. 19, 141, 177 Сімейного кодексу України, ст.ст. 11, 18 Закону України «Про охорону дитинства», ч. 3 ст. 12 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей», ч. 1 ст. 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року), пп. 4 п. б ч. 1 ст. 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, виконавчий комітет міської ради дійшов до висновку:

1. Визнання малолітніх дітей _____ року народження, та _____ року народження такими, що втратили право користування квартирою за адресою:

_____, вважати недоцільним, оскільки це призведе до звуження обсягу існуючих житлових прав дітей та порушення охоронюваних законом їх інтересів.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Литвиненко К.С.

Міський голова

Г. Дикий